

1. (2-3) Скажіть своїм братам: Народ Мій, а своїм сестрам: Помилувана.

2. (2-4) Судіться з вашою матір'ю, судіться, бо вона не жінка Моя, а Я не її чоловік, і нехай вона відкине від себе свій блуд, і з-поміж своїх перс свій перелюб,

3. (2-5) щоб Я не роздягнув її до нага, і не поставив її такою, як у день її народження, і щоб не зробив Я її пустинею, і не обернув її на суху землю, і не забив її спрагою.

4. (2-6) Над синами ж її Я не змилююся, бо вони сини блуду,

5. (2-7) бо їхня мати блудлива була, та, що ними була вагітна, сором чинила, бо казала вона: Я піду за своїми коханцями, що дають мені хліб мій та воду мою, мою вовну та льон мій, оливу мою та напої мої.

6. (2-8) Тому то ось Я відкрию твою дорогу тернями, і обгороджу її огорожею, і стежок своїх не знайде вона.

7. (2-9) І буде вона гнатися за своїми коханцями, але не дожене їх, і буде шукати їх, та не знайде. І скаже вона: Піду я, і вернуся до мого першого чоловіка, бо краще було мені тоді, як тепер.

8. (2-10) А вона не знає, що то Я давав їй збіжжя, і виноградний сік, і свіжу оливу, і примножив їй срібло та золото, яке вони звернули на Ваала.

9. (2-11) Тому то заберу назад Своє збіжжя в його часі, а Мій сік виноградний в його умовленому часі, і заберу Свою вовну та Свій льон, що був на покриття її наготи.

10. (2-12) А тепер відкрию її наготу на очах її коханців, і ніхто не врятує її від Моеї руки.
11. (2-13) І зроблю кінець усякій радості її, святу її, новомісяччю її, і суботі її, та всякому святковому часові.
12. (2-14) І спустошу її виноградника та її фігове дерево, про які вона говорила: Це мені дар за блудодійство, що дали мені мої полюбовники. А Я оберну їх на ліс, і їх пожере польова звірина!
13. (2-15) І навіщу її за дні Ваалів, коли вона кадила. І приоздоблювалася ти своєю носовою сережкою та своїм нашійником, і ходила за своїми полюбовниками, а Мене забувала, говорить Господь.
14. (2-16) Тому то ось Я намовлю її, і попроваджу її до пустині, і буду говорити до серця її.
15. (2-17) І дам їй виноградники звідти та долину Ахор за двері надії, і вона буде там співати, як за днів своєї молодости, як за дня виходу її з єгипетського краю.
16. (2-18) І станеться, того дня говорить Господь ти кликатимеш: Чоловіче мій, і не будеш більше кликати Мене: Мій ваале.
17. (2-19) І усуну імена Ваалів з її уст, і вони не будуть більше згадувані своїм іменем.
18. (2-20) І складу їм заповіта того дня з польовою звіриною, і з птаством небесним, та з плазуючим по землі, і лука й меча та війну знищу з землі, і покладу їх безпечно.
19. (2-21) І заручуся з тобою навіки, і заручуся з тобою справедливістю, і правосуддям, і

милістю та любов'ю.

20. (2-22) І заручуся з тобою вірністю, і ти пізнаєш Господа.

21. (2-23) І станеться того дня, Я почую, говорить Господь, почую небо, а воно почує землю,

22. (2-24) а земля задоволить збіжжя, і виноградний сік, і оливу, а вони задовольнять Ізреела.

23. (2-25) І обсію її Собі на землі, і змилюся над Ло-Рухамою, і скажу до Ло-Амі: Ти народ Мій, а він скаже: Мій Боже!